

[Finansministeren.]

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ophævelse af engangsskat-nævnet*.

Engangsskat-nævnet, der består af 5 medlemmer med en højesteretsdommer som formand, er nedsat i henhold til § 46 i lov nr. 391 af 12. juli 1946 om udskrivning af en formuestigningsafgift og et stabiliseringslån (engangsskatteloven). Ifølge den nævnte lovs § 46, jfr. også lovens §§ 34, stk. 2, 3. pkt., og 37, stk. 1-3, træffer nævnet afgørelsen i sager vedrørende henstands- og afdragsordninger med hensyn til pålignet formuestigningsafgift og stabiliseringslån. I lovens § 43, stk. 6, er det endvidere bestemt, at visse sager vedrørende bevillingsmæssig lempelse af sådanne ydelser skal afgøres af finansministeren efter indstilling fra nævnet.

Pr. 2. januar 1958 forelå der kun 69 restancer af formuestigningsafgift og stabiliseringslån; den samlede restance udgjorde ca. 3 millioner kr. Jeg har derfor ment, at det må være forsvarligt nu at ophæve nævnet. Da der stadig i begrænset omfang fremkommer sager af den art, som ifølge engangsskatteloven skal behandles af nævnet, vil en ophævelse af dette nødvendiggøre, at der tilvejebringes lovhjemmel for, at de nævnet tillagte opgaver fremtidig varetages af finansministeriet. Herpå tager nærværende lovforslag, der fremsættes i overensstemmelse med en af nævnet afgivet indstilling, sigte.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal endelig tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om omsætningsafgift af chokolade- og sukkervarer m. m.*

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, blev den såkaldte råstofafgift for kakaobønner og -skaller samt mandler, kerner og nødder m. v. i chokoladeafgiftsloven af 11. februar 1955 fastsat til 75 pct. af toldberegningens værdien med et tillæg af

6 kr. pr. kg, for så vidt angår kakaobønner og -skaller samt afskallede mandler, kerner og nødder. Denne afgiftssats var beregnet således, at råstofafgiften for et vist kvantum mandler eller kerner modsvarede omsætningsafgiften af den mængde marcipanmasse el. lign., som almindeligvis kunne fremstilles af det pågældende kvantum råvarer. Omsætningsafgiften var i chokoladeafgiftsloven af 11. februar 1955 oprindelig fastsat til 2 kr. pr. kg og 40 pct. af værdien, men blev i sommeren 1956 nedsat til 1 kr. 50 øre pr. kg og 40 pct. af værdien. I forbindelse med omsætningsafgiftens nedsættelse overvejede man i sin tid i ministeriet også at foreslå råstofafgiften nedsat, men man fandt på grundlag af de da foretagne beregninger ikke tilstrækkeligt grundlag for en sådan nedsættelse.

Senere er spørgsmålet om en nedsættelse af råstofafgiften blevet rejst fra forskellig side, og under hensyn til de nuværende prisforhold har man ment at kunne foreslå råstofafgiftssatsen for afskallede mandler, kerner og nødder m. v. nedsat med 1 kr. pr. kg.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Socialministeren (Bomholt): Herved har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov for Færøerne om aldersrente og lov for Færøerne om invalideforsikring*.

Forslaget, der fremsættes efter ønske af det færøske landsstyre, går ud på at ændre bestemmelserne om adgang til indtægter ved siden af renten, idet virkningen bliver, at man fremtidig kan have dobbelt så stor indtægt som nu, uden at renten nedsættes.

De færøske alders- og invaliderentelove er fra 1949 og har folkeforsikringsloven som mønster i den skikkelse, loven havde på det tidspunkt. Denne lovs regler om adgang til indtægt ved siden af renten blev imidlertid fra 1949 og i tiden op til ændringen i 1956 i forbindelse med folkepensionens

[Socialministeren.]

indførelse ændret på forskellig måde, og det lovforslag, jeg hermed fremsætter, betyder, at de færøske fradragsregler stort set bringes i overensstemmelse med de regler, der var gældende for den øvrige del af riget før ændringerne i folkeforsikringsloven i 1956. Med hensyn til de økonomiske virkninger for den enkelte rentemodtager og for statskassen skal jeg henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Forslaget indeholder tillige nogle mindre ændringer, som har til formål at bringe de færøske rentelove i overensstemmelse med indfødsretsloven af 27. maj 1950, der bl. a. ændrede den tidligere gældende bestemmelse om, at en kvinde fik indfødsret ved ægteskab med en dansk mand.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling her i tinget.

Endvidere har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om en særlig ydelse til enlige mødre.*

Forslaget går ud på, at der i det kommende finansår udbetales en særlig ydelse på 2 gange 95 kr. til enlige mødre, der opfylder eller — såfremt de ikke havde fået bidraget udbetalt af den bidragsskyldige — ville have opfyldt betingelserne for at få udbetalt børnebidrag af det offentlige i henhold til kapitel XV eller XVI i lov om offentlig forsorg.

De nævnte enlige mødre har i de senere år fået udbetalt særlige ydelser. Disse udbetaltes oprindeligt efter lovene om sådanne ydelser til alders- og invaliderentemodtagere m. fl. For indeværende finansår har man imidlertid ved lov af 12. april 1957 gennemført en sådan ordning specielt for de omtalte enlige mødre.

Baggrunden herfor var, at de hidtidige særlige ydelser for rentemodtagernes vedkommende ved ændringen af folkeforsikringsloven blev indregnet i folke- og invalidepensionens grundbæleb fra den 1. april 1957 at regne, medens der ikke samtidig blev givet de enlige mødre kompensation for ydelsernes bortfald.

Man anså det derfor for påkrævet, at der, indtil der ad anden vej kunne ydes de enlige mødre en sådan kompensation, åbnedes adgang til at udbetale disse kvinder et

beløb svarende til de hidtidige særlige ydelser, i alt 180 kr. årligt. Hjemmel hertil blev derfor — foreløbig for finansåret 1957-58 — tilvejebragt ved loven af 12. april 1957.

Da der fortsat ikke ad anden vej er ydet de enlige mødre kompensation for de omhandlede ydelser, må man anse det for nødvendigt, at der også for det kommende finansår tilvejebringes lovhjemmel for udbetaling af en særlig ydelse til disse kvinder.

Under hensyn til at folke- og invalidepensionen — og dermed de i pensionen indregnede særlige ydelser — er forhøjet ved de stedfundne pristalsreguleringer af pensionen, foreslås de særlige ydelser dog forhøjet i takt hermed, således at den samlede særlige ydelse herefter vil andrage 190 kr. for det kommende finansår.

De samlede udgifter, der foreslås afholdt af statskassen, vil andrage 6,5-7 mill. kr.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg har endelig den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om midlertidigt tillæg til visse ydelser i henhold til lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, loven om invaliderente m. v. til tilskadekomne militære værnepligtige samt loven om invalideforsørgelse.*

Ved en lov af 20. maj 1952 om tillæg til ydelser i henhold til de tre nævnte love blev løbende renteerstatninger i anledning af ulykkestilfælde, indtruffet før den 1. april 1947, forhøjet med 25 pct. Baggrunden herfor var, at ydelser i anledning af ulykkestilfælde, indtruffet efter den 1. april 1947, i henhold til en lov fra 1948 er undergivet automatisk pristalsregulering. En sådan regulering kunne ikke gennemføres med tilbagevirkende kraft for andre ydelser, men man fandt det da rimeligt, at staten måtte træde til, idet de ulykkesramte, der er tale om, ellers ville komme i en meget dårlig stilling, efterhånden som priserne steg.

De 25 pct. er i 1956 forhøjet til 35 pct. og foreslås nu forhøjet med yderligere 10 pct. til 45 pct. Disse erstatninger får herved samme procentvise forhøjelse som løbende ydelser fastsat i anledning af ulykkestilfælde, som er indtruffet efter den 1. april 1947.